

ZLATA KOROŠICA

Zdaj se je videlo, katera je res najboljša

Janja Garnbret je kot z drugega planeta,
kot nesporna številka ena je prispela v Tokio in
osvojila zlato medaljo ter se v športno zgodovino
vpisala kot še nihče od Slovencev pred njo

Uroš Gramc

Urška Žolnir in Tina Trstenjak bi morali iti v Južno Korejo v letu 1988, če bi želeli osvojiti zlato medaljo na prvih olimpijskih igrah za njun judo, tretja Slovenka na poletnih igrah z odličjem najzlahtnejšega leska pa je slavila na Japonskem. **Športna plezalka** Janja Garnbret se je vpisala v zgodovino na takšen način, ko se od naših športnikov ni še nihče.

"Kaj mi to pomeni, sploh ne znam opisati. Že sanje vsakega športnika so dobiti zlato medaljo, da si prvi zmagovalec olimpijskih iger, pa je še stopnička višje," je povedala športnica iz Šmartna pri Slovenj Gradcu. Že pri 22 letih ima vse mogoče trofeje v svojem športu - je šestkratna svetovna prvakinja, evropska prvakinja, večkratna skupna zmagovalka svetovnega pokala. Njene lovorike smo praktično že nehali šteti. A ta izstopa in se bistveno lepše sveti od vseh drugih.

Osvojila edino, kar je še manjkalo

"Ogromen pritisk sem si dala nase. Rekla sem si, vse imam, samo tega še ne. Tako sploh ne vem, kaj zdaj naprej. Tudi z Romanom (Krajnikom, trenerjem, op. p.) sva naredila plan le do avgusta. Najprej moram vse predelati in si postaviti nove cilje," je bruhalo iz naše šampionke. Nekaj nas je ob slavlju vendarle skrbelo, ker z izpolnitvijo tega cilja in ker kakšnega novega tekmovanja ni na vidiku ... da ne bi bil slučajno kje scenarij, da zaključi kariero. "Ni pa

bojazni, da bi nehala. Čeprav sem že skoraj veteranka," se je zasmejala in nas pomirila.

Čeprav je bila ves čas videti mirna in zbrana, pa je v njej vrelo. Ne le na dan tekme, ampak že teden, dva prej. "Zadnjih štirinajst dni je bilo verjetno najbolj napornih v moji trenerski karieri. Poznala se je veličina olimpijskih iger, za katero seveda prej nismo vedeli. Precej je bilo pogovorov, umirjanja situacije, kup scenarijev je bilo v Janjini glavi, dvomov, kaj pa če, kaj pa če ne ... Ampak zadevo smo uredili, pred tekmo sva naredila še kratko ogrevanje, se malo pogovorila, nato pa je finale oddelala tako, kot zna le ona," je zgodbo iz ozadja razkril **Roman Krajnik**.

Težje je, bolj izstopa

Na koncu je bilo videti, kot da je Korošica z drugega planeta; tako prepričljivo je premagala vse tekmice na čelu z Japonkami, ki sta ji delali družbo na odru za zmagovalce. Že začela je zelo spodbudno v hitrosti, njeni daleč najslabši disciplini. Pa še tam je imela smolo, da je že v prvem krogu dobila za nasprotnico Francozinjo Anouck Jaubert. "Vedela sem, da bom izgubila. Saj sem upala, da bi ji mogoče spodrsnilo, ampak se to pri teh tekmovalkah težko zgodi. Ko sem potem zmagala proti Američanki, sem dobila motivacijo in nato celo postavila svoj rekord. S petim mestom se je uresničil zame najboljši scenarij in potem sem že vedela, da bo šlo naprej vse lažje. Ja, nekako sem si rekla, da je zdaj čas," je razlagala Garnbretova.

Vse preostalo je bilo le še demonstracija njene premoči, saj je kot edina na vrhu prvih dveh balvanov, že eno smer pred koncem, dobila drugo disciplino, v težavnosti pa je tudi splezala najvišje. "Pred tremi leti, ko smo prvič v kombinaciji tekmovali na svetovnem prvenstvu, so bile smeri lahke. Za Tokio sem si želela, da bi bile zelo težke, da bi se videlo, katera je res najboljša na svetu. Moja želja se je uresničila."

A katera je bila najboljša, se ni vedelo skoraj do konca. Sistem tekmovalja je tak, da v zadnji disciplini niso nastopale glede na prejšnje dosežke. Zato je bila Garnbretova, ki je zaključila prvo polovico nastopajočih, še nekaj časa v negotovosti. "Vedela sem, da če bo Miho Nonaka prva, se mora potem še nekaj zgoditi ... Sploh ne vem, ker ta kombinacija je tako, da ne moreš nič računati in predvidevati. Vesela sem, da ko sem padla, sem vedela, da sem dala vse od sebe, in se sploh nisem obremenjevala z rezultatom. Potem sem samo še uživala v nastopih drugih."

Punca, malo se umiri

Za Čehjun Seo je mislila, da jo bo premagala v zadnji disciplini, a ji Južna Korejka ni bila nevarna. Ko pa je z nastopom prezgodaj zaključila Nonaka, se je slavlje lahko začelo. Čeprav se iz občinstva to ni videlo. "Malo sem jokala vmes, ampak sem si rekla: daj se umiri, ni še vsega konec. Je bilo tudi spoštovanje, da odpleza še zadnja tekmovalka in je potem veselje."

Najprej je prišlo olajšanje. "Bila

je sama sreča. Breme mi je padlo z ramen, ker sem čutila tak pritisk kot še nikoli v življenju. Če sem mislila, da sem na svetovnem pokalu ali svetovnem prvenstvu čutila kak pritisk, je to čisto nekaj drugega," se je smejala Šmarčanka.

Za ta uspeh je garala zelo dolgo. "Vse sem vložila," je dejala v stilu največjih pokerašev. "Vsemu sem se odrekla. Trdo sem delala, skozi kaj vse sem morala iti. Dve leti sem trenirala samo za olimpijske igre. Izpustila sem par tekem, da sem bila res pripravljena. Zato sem tudi bila tako čustvena. Da mi je uspelo pod takšnim pritiskom, sem res ponosna nase."

Lahko bi se pa celo zgodilo, da iger niti ne bi izpeljali, da bi odpadle. "Najprej sem bila malo žalostna, ker so jih prestavili; po letu 2019 sem bila res v top formi. Strah me je bilo, da bom vse skupaj vrgla skozi okno. Potem sem rekla: v redu, bomo trenirali hitrost, da bom tudi tu med najboljšimi. Se je obrestovalo. Da so sploh speljali, je super," je bila hvaležna Janja Garnbret. Za to se je zahvalila tudi pred japonskimi novinarji: "Hvala, Tokio."

Rezultati: 1. Janja Garnbret (Slovenija) 5 točk, 2. Miho Nonaka 45, 2. Akiro Noguči (obe Japonska) 64, 4. Aleksandra Mirosław (Poljska) 64, Brooke Raboutou (ZDA) 84, 6. Anouck Jaubert (Francija) 84, 7. Jessica Pilz (Avstrija) 90, 8. Čehjun Seo (Južna Koreja) 112.

Nerodna na tleh

Roman Krajnik je bil trener že prejšnjih generacij naših vrhunskih plezalk, z Janjo Garnbret pa je storil še korak dlje. In kaj ima Korošica več, kot sta imeli denimo Maja Vidmar in Mina Markovič? "Vse so delavke, vse so vse vložile v uspeh. Janja pa je morda najbolj neustrašna od vseh. Ne boji se iti, tvegati. Ima izjemno percepcijo, občutek, vse vidi," odgovarja Krajnik. Ima pa tudi še nekaj pomanjkljivosti. "Največ z motivacijo plezati lažje stvari, na tem sva ogromno delala. Ni ji bil izziv, da čim prej kaj prepleza. Vedno bi rada čim težje." In še to, kar je težko verjeti, ker Garnbretova se stene drži kot pajek. "Je pa nerodna na tleh. Hitro se kje spotakne med hojo. In s hrano se velikokrat popaca," se je zasmejal Krajnik.

*"Vsemu sem se
odrekla, trdo sem
delala, skozi kaj vse
sem morala iti"*

Druga Slovenka vročokrvno navijala

Slovensko plezanje je imelo dve predstavnici v Tokiu. A ker Mii Krampl ni uspelo v finale, je imela Garnbretova vročokrvno navijačico, ki si je celo izdelala transparent. "Ni se mi izšlo na tekmi, če mi ne bi spodrsnilo v

hitrosti in če bi na balvanih pokazala, kar znam, bi bila mogoče v finalu. Tako se mi je zdelo prav, da stopimo s trenerji skupaj in vsi navijamo," je dejala plezalka z Golnika, ki je bila navdušena nad predstavo Garnbretove. "Nimam besed, še enkrat nam je vsem pokazala, kako odlična je. Bila sem objokana, ker smo končno na olimpijskih igrah in so podelili prve kompletne medalj, vesela sem bila tudi za drugi dve dekleti z medaljo," je povedala Kramplova, ki ji je olimpijska izkušnja dala veliko motivacijo za naprej.

Šmarčanka je bila najboljša v kar dveh disciplinah od treh. Foto: EPA